

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ GENERALĂ
Nr. 3612 - - / 17.07.2003

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
17/07/2003

Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București 40, România

Telefon: (+40-21) 313-2531 Fax: (+40-21) 312-5480

Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.311A/2003

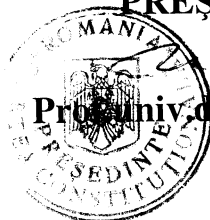
Domnului
NICOLAE VĂCĂROIU
PREȘEDINTELE SENATULUI

În conformitate cu dispozițiile art.20 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, Decizia Curții Constituționale nr.300 pronunțată la data de 9 iulie 2003, prin care s-a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune este neconstituțională, întrucât ordonanța aprobată prin această lege a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art.114 alin.(1) din Constituție.

Având în vedere soluția pronunțată prin această decizie, Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune se trimite Parlamentului pentru reexaminare, potrivit dispozițiilor art.145 alin.(1) din Constituție.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

Pr. univ.dr. Nicolae Popa

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.311A/2003

DECIZIA nr.300 din 9 iulie 2003

**asupra sesizării de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind
organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune
și Societății Române de Televiziune**

Curtea Constituțională a fost sesizată, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, în vederea declanșării controlului de constituționalitate asupra Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune de către un grup de 53 de deputați, și anume: Gheorghe Albu, Victor Babiuc, Mihai Baciuc, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Emil Boc, Anca Daniela Boagiu, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Sorin Frunzăverde, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru Mocanu, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Pereș, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Marin Anton, George Crin Laurențiu Antonescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Niculăe Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula,

Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Adrian Emanuel Semcu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Popescu-Tăriceanu, Vasile Predică, Dan-Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț, Valeriu Stoica și Radu Stroe.

Sesizarea a fost transmisă prin adresa nr.51/457 din 1 iulie 2003 a Secretarului general al Camerei Deputaților și a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3237 din 1 iulie 2003, formând obiectul Dosarului nr.311A/2003.

Sesizarea de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, adoptată de Camera Deputaților și de Senat la 26 iunie 2003, are următorul cuprins:

«I. Potrivit dispozițiilor art.114 alin.(1) din Constituție: „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. (În acest caz, este vorba despre Legea nr.680/2002 — Monitorul Oficial nr.947 din 23.12.2002).

În conformitate cu prevederile art.31 alin.(5) din Constituție: „Serviciile publice de radio și televiziune sunt autonome.[...] Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”. Legea cerută de Constituție este tocmai Legea nr.41/1994, republicată, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, al cărui articol 40 – neconstituțional – a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr.18/2003.

Așadar, în aplicarea prevederilor art.114 alin.(5) din Constituție, Camerele reunite ale Parlamentului au adoptat, la data de 26 iunie a.c., Legea de aprobare a Ordonanței nr.18/2003, cu încălcarea vădită a dispozițiilor art.114 alin.(1), coroborate cu cele ale art.31 alin.(5) din Legea Supremă.

II. Cel de-al doilea motiv pentru care considerăm că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor constituționale, privește nerespectarea prevederilor art.74 alin.(2) din Legea Supremă, potrivit căroră „Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră”.

Așa cum rezultă din stenograma dezbaterilor din Camera Deputaților – 5 iunie 2003 –, pe care o anexăm, veți remarca (pasaje subliniate) că, de fapt, articolul unic din textul Ordonanței nr.18/2003 – tocmai acela care prevede modificarea art.40 din Legea nr.41/1994, republicată –, a fost votat cu doar 78 de voturi din 174 de deputați prezenți, în condițiile în care erau necesare minimum 88 de voturi. În concluzie, având în vedere cele două motive de fond invocate mai sus, autorii prezentei sesizări solicită Curții Constituționale constatarea neconstituționalității Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994, republicată, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune. »

În conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta, punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților a comunicat, cu adresa nr.51/405/RG din 4 iulie 2003, punctul său de vedere, în sensul că sesizarea este nefondată, cu următoarea motivare:

I. Prin Legea nr.680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, s-a delegat acestei autorități puterea de reglementare prin ordonanțe în șapte domenii care nu constituie obiectul legilor organice, dintre care face parte și cel referitor la „*măsuri în domeniul disciplinei financiare-valutare a agenților economici*”, prevăzut la art.1 pct.II/1 din legea menționată, în baza căreia a fost adoptată Ordonanța Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune. Ordonanța a vizat modificarea art.40 din Legea nr.41/1994, potrivit căreia „*veniturile proprii ale societăților comerciale provin din taxe de abonament de radio și de televizor, din surse realizate potrivit obiectului de activitate, precum și din donații sau sponsorizări*”, în sensul achitării unei taxe pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru cel de televiziune, de către beneficiarii acestor servicii, persoane fizice și persoane juridice, cu domiciliul ori sediul în România.

Modificarea adusă Legii nr.41/1994 nu privește organizarea serviciilor publice de radio și de televiziune ori controlul parlamentar asupra activității acestora, ipoteze în care s-ar fi impus modificarea doar prin lege organică, ea privește materia taxelor, care nu ține de domeniul legilor organice, expres statuate în Constituție. În consecință, instituirea unei taxe poate fi realizată pe calea unei ordonanțe emisă în temeiul unei legi de abilitare, cum este și Ordonanța Guvernului nr.18/2003. În motivarea punctului său de vedere, președintele Camerei Deputaților invocă Decizia nr.88 din 2 iunie 1998,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.207 din 3 iunie 1998, prin care Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile care nu au caracter organic dintr-o lege organică pot fi modificate printr-o lege ordinară.

II. Cât privește critica referitoare la modul de adoptare a legii, președintele Camerei Deputaților arată că, potrivit stenogramei din 5 iunie 2003, în momentul în care s-a dezbătut raportul comisiei sesizate în fond cu proiectul de lege menționat, la amendamentul comisiei cu privire la articolul unic al legii, s-au înregistrat un număr de 78 de voturi pentru acest amendament, 33 de voturi împotriva și nici o abținere. Astfel fiind, proiectul de lege a fost adoptat cu respectarea prevederilor art.74 alin.(2) din Constituție și celor ale art.103 alin.(3) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Președintele Senatului a comunicat, cu adresa nr.468 din 7 iulie 2003, punctul său de vedere, apreciind că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

I. Domeniul pentru care s-a dat abilitarea a fost respectat de către Guvern prin ordonanța adoptată, deoarece materia reglementată în această ordonanță privește taxa pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru cel de televiziune, iar impozitele și taxele se stabilesc prin lege ordinară.

II. Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 a fost adoptată atât de către Senat, cât și de către Camera Deputaților, cu votul majorității membrilor fiecărei Camere, prezenți la ședință, așa cum prevăd dispozițiile art. 74 alin.(2) din Constituție.

Guvernul României a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu adresa nr.5/6868 A.N. din 7 iulie 2003, în sensul că sesizarea este neîntemeiată.

I. Potrivit dispozițiilor art.31 alin.(5) din Constituție sunt de domeniul legii organice doar normele care reglementează organizarea serviciilor publice de radio și de televiziune și controlul parlamentar asupra activității acestora. Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, deși este o lege organică, fiind adoptată ca atare, cuprinde și prevederi care reglementează aspecte ce nu sunt aparținătoare domeniului legii organice, cum sunt și cele reglementate prin art.40 al legii. În temeiul principiului simetriei juridice, o normă de natura legii ordinare, chiar fiind cuprinsă într-o lege organică, poate fi modificată printr-o normă de aceeași natură.

II. Cu referire la susținerea că legea criticată a fost adoptată cu nerespectarea dispozițiilor art.74 alin.(2) din Constituție, se arată că la ședința Camerei Deputaților din 5 iunie 2003, așa cum rezultă din stenogramă, s-a supus votului amendamentul de eliminare a alineatelor (1) și (2) ale art.40, iar nu articolul unic din textul Ordonanței Guvernului nr.18/2003. În urma votului, rezultatele au fost: 34 de voturi pentru, 71 împotriva și nici o abținere. Din aceasta rezultă că din numărul de 105 deputați prezenți în sală în acel moment au votat împotriva acestui amendament mai mult decât majoritatea deputaților prezenți, respectându-se, astfel, prevederile art.103 alin.(3) din Regulamentul Camerei Deputaților. Se precizează, în continuare, că doar adoptarea legilor ordinare, în ansamblu, este condiționată, pe de o parte, de prezența în sală a majorității deputaților, așa cum prevăd dispozițiile art.64 din Constituție și art.134 alin.(1) din Hotărârea nr.8/1994 privind aprobarea Regulamentului Camerei Deputaților, republicată, iar pe de altă parte, de exprimarea votului favorabil de către jumătate plus unu dintre cei prezenți. În cazul adoptării amendamentelor, dispoziții ale aceluiași Regulament prevăd că nu se aplică regula prezenței

majorității deputaților și că nu se recurge la verificarea cvorumului înainte de votare, pentru adoptarea lui fiind necesar să voteze, în favoare, jumătate plus unu din numărul deputaților prezenți în sală. Camera Deputaților s-a pronunțat, prin vot, asupra proiectului de lege, în ansamblul său, la ședința din 17 iunie 2003, când 194 de deputați au votat în favoarea proiectului de lege, iar 36 împotriva, fiind respectate normele procedurale referitoare la cvorumul de ședință, prevăzut de art.64 din Constituție, și la numărul de voturi cerut pentru adoptarea unei legi ordinare, care potrivit art.74 alin.(2) din Constituție, este de jumătate plus unu din membrii prezenți ai fiecărei Camere.

În vederea stabilirii faptului dacă au fost sau nu respectate normele constituționale referitoare la procedura de legiferare, Curtea a examinat și stenogramele ședințelor Camerei Deputaților și ale Senatului, în care a fost dezbătut și adoptat proiectul legii ce constituie obiectul controlului de constituționalitate.

Curtea,

examinând sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului, stenogramele ședințelor Camerei Deputaților și ale Senatului în care a fost dezbătut proiectul legii criticate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr.47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, în temeiul dispozițiilor art.144 lit.a) din Constituție, precum și celor ale art.2, art.12 și art.17 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității legii criticate.

I.1. Prin sesizare se solicită, în primul rând, să se constate că, în aplicarea art.114 alin.(5) din Constituție, Parlamentul a adoptat Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, cu încălcarea dispozițiilor art.114 alin.(1), coroborate cu cele ale art.31 alin.(5) din Constituție. Astfel, deși în conformitate cu dispozițiile art.31 alin.(5) din Constituție, organizarea serviciilor publice autonome de radio și de televiziune se reglementează prin lege organică, cum este Legea nr.41/1994, totuși art.40 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr.18/2003, act normativ de nivelul legii ordinare.

Art.40 din Legea nr.41/1994, republicată, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr.18/2003, are următorul cuprins: *”(1) Veniturile proprii ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune provin din taxele pentru serviciul public de radiodifuziune și pentru cel de televiziune, din sume încasate din realizarea obiectului de activitate, precum și din donații și sponsorizări.*

(2) Toate persoanele fizice și juridice cu domiciliul, respectiv sediul, în România sunt obligate să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestora.

(3) Nivelul taxelor pe categorii de plătitori, modalitatea de încasare și scutirile de plată se stabilesc prin hotărâre a Guvernului”.

Dispozițiile constituționale considerate a fi fost încălcate, au următorul cuprins:

– Art.31 alin.(5) „*Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. [...] Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică*”.

– Art.114 „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*”

Art.40 din Legea nr.41/1994 face parte din Capitolul IV – „*Activitatea financiară*” care cuprinde reguli de organizare în ce privește patrimoniul și resursele financiare ale serviciilor publice de radio și de televiziune, administrarea și gestionarea acestora. Având în vedere că dispozițiile art.31 alin.(5) din Constituție consacră garanția constituțională a autonomiei serviciilor publice menționate, se impune, cu necesitate, ca organizarea lor să fie astfel reglementată prin lege organică, încât să le asigure autonomia funcțională. Curtea, analizând conținutul dispozițiilor legale încorporate la capitolul menționat, reține că, din cuprinsul art.39 rezultă că sursele financiare se constituie din alocații de la bugetul de stat, cu destinația strict determinată de art.41, din venituri proprii și din alte surse, ceea ce conferă un caracter mixt procesului de constituire a fondurilor bugetare. Potrivit dispozițiilor art.44 din aceeași lege, controlul utilizării fondurilor, astfel constituite, este exercitat de organele abilitate prin lege, potrivit provenienței fondurilor respective, deci, veniturile proprii nu se supun aceluiași exigențe de control al execuției bugetare, ca și fondurile alocate de la bugetul de stat. Art.40 reglementează tocmai constituirea sursei financiare a veniturilor proprii, care este sorginta autonomiei financiare a serviciilor publice menționate. Așadar, organizarea autonomă a serviciilor publice de radio și de televiziune este indisolubil

legată de autonomia patrimoniului lor și, deci, de autonomia lor bugetară iar, în consecință, materia reglementării aparține domeniului legilor organice.

Curtea Constituțională nu poate primi susținerea în sensul că reglementarea din legea criticată nu aparține domeniului rezervat legii organice, motivat prin faptul că în temeiul art.138 alin.(1) din Constituție, impozitele și taxele se stabilesc numai prin lege, având accepțiunea de lege ordinară. Reglementarea taxelor prevăzute la articolul menționat nu se face potrivit art.138 alin.(1) din Legea fundamentală, întrucât această prevedere se referă exclusiv la veniturile bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, iar articolul examinat reglementează modul de constituire a resurselor financiare din venituri proprii ale serviciilor publice amintite, premisă a autonomiei lor funcționale, reglementări care țin nemijlocit de organizarea acestor servicii publice, făcând, așadar, obiectul legii organice.

În plus, Curtea reține că neconstituționalitatea ordonanței criticate, emisă cu încălcarea interdicției constituționale referitoare la domeniile rezervate legilor organice, nu poate fi acoperită prin legea de aprobare, nici chiar prin adoptarea acesteia cu votul majorității prevăzute de dispozițiile art.74 alin.(1) din Constituție, deoarece o lege de aprobare nu poate elimina starea de neconstituționalitate rezultată din ordonanța prin care Guvernul a reglementat într-o materie situată în domeniul legii organice.

2. Curtea Constituțională constată că emiterea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 s-a făcut și cu nerespectarea condiției prevăzute de art.114 alin.(1) din Constituție, referitoare la abilitarea Guvernului printr-o lege specială, cu indicarea domeniilor ce pot fi reglementate. Așa fiind, Guvernul, a depășit limitele abilitării stabilite prin Legea nr.680/ 2002.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate, autorii acesteia nu au criticat ordonanța și pentru motivul că ea a fost emisă cu depășirea limitelor abilitării, însă, având în vedere dispozițiile art.20 alin.(1) din Legea nr.47/1992, republicată, potrivit

căroră „Dezbaterea are loc în plenul Curții Constituționale, [...]atât asupra prevederilor menționate în sesizare cât și asupra celor de care, în mod necesar nu pot fi dissociate”, Curtea își va extinde, din oficiu, controlul de neconstituționalitate, urmând să stabilească dacă Guvernul a fost sau nu abilitat, printr-o lege specială, să reglementeze domeniul ce constituie obiectul Ordonanței nr.18/2003.

În Ordonanța Guvernului nr.18/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.61 din 1 februarie 2003 se prevede că aceasta se emite „În temeiul art.107 din Constituție și al art.1 pct.II.1 din Legea nr.680/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe”.

Legea nr.680/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.947 din 23 decembrie 2002, prevede la art.1 pct.II. 1: „Art.1 – În temeiul art.114 alin.(1) din Constituție Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea celei de-a doua sesiuni ordinare a anului 2002 și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în prima sesiune ordinară a anului 2003, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează: [...]”

II. Economia și finanțele publice:

1. măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici”.

Obiectul Ordonanței Guvernului nr.18/2003, definit în titlu și în articolul unic, este „modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune”, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.636 din 27 decembrie 1999. Curtea constată că din conținutul textului citat nu rezultă că el reglementează ”măsuri în domeniul disciplinei financiar-valutare a agenților economici”, așa cum se prevede în legea de abilitare, ci stabilește obligația tuturor persoanelor fizice și juridice de a plăti anumite

taxe. Depășirea abilitării constituie o încălcare a prevederilor art.114 alin.(1) din Constituție care limitează strict delegarea legislativă la obiectul acesteia, astfel cum este definit de legea de abilitare.

Și de această dată, Curtea statuează că starea de neconstituționalitate a ordonanței examinate nu poate fi eliminată prin legea de aprobare, întrucât lipsa abilitării Guvernului pentru a emite ordonanțe într-un domeniu strict precizat determină neconstituționalitatea intrinsecă a ordonanței. În același sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr.191 din 10 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.272 din 23 noiembrie 1995, statuând că „Parlamentul nu este îndreptățit să confirme o normă neconstituțională care-și păstrează acest caracter cât timp legiuitorul n-a modificat-o.”

II. Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate prin care se susține că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art.74 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora *“Legile ordinare și hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți din fiecare Cameră.”*

Curtea Constituțională observă că acest text vizează cvorumul de ședință obligatoriu, cu alte cuvinte, prezența membrilor fiecărei Camere la adoptarea legilor, hotărârilor și a moțiunilor. Prin adoptarea legii, în sensul constituțional al termenului, se înțelege adoptarea legii în ansamblu. Norma constituțională pretins încălcată nu reglementează condițiile de adoptare a amendamentelor și a articolelor legii, aceste condiții fiind stabilite prin regulamentele Parlamentului. Dispozițiile art.103 alin.3 teza a doua din

Regulamentul Camerei Deputaților prevăd că: „*Textele articolelor și amendamentelor se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți*”.

Stenograma ședinței Camerei Deputaților din data de 5 iunie 2003 confirmă că la acea ședință au fost dezbătute și votate amendamentele, alineatele și articolul proiectului de lege. Întrucât la votarea fiecărui amendament sau alineat, au fost mai multe voturi pentru decât împotriva, neînregistrându-se nici o abținere rezultă că, ele au fost adoptate cu votul majorității deputaților prezenți, iar articolul modificat prin ordonanță, care a fost amendat, a fost adoptat cu unanimitate de voturi.

De altfel, chiar și în situația în care s-ar fi constatat încălcarea vreunei prevederi din Regulamentul Camerei Deputaților, aceasta nu ar fi constituit o problemă de constituționalitate, ci, exclusiv, de aplicare a regulamentului, care, în virtutea autonomiei regulamentare a Camerei, se poate soluționa numai prin metode și mijloace parlamentare.

Pentru valabilitatea votului final asupra unui proiect de lege, avut în vedere de art.74 alin.(2) din Constituție, se cer două condiții cumulative: să fie prezenți la ședință majoritatea membrilor fiecărei Camere și să voteze favorabil majoritatea celor prezenți.

Cu referire la votul final asupra proiectului legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003, Curtea constată că acesta s-a realizat în ședința Camerei Deputaților din 17 iunie 2003, așa cum rezultă din stenograma ședinței, în care s-a consemnat că s-au exprimat 194 de voturi pentru adoptarea legii și 36 de voturi împotriva. Aceste cifre atestă că la ședință au participat majoritatea membrilor Camerei Deputaților, iar majoritatea celor prezenți au votat adoptarea legii.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art.31 alin.(5), art.114 alin.(1) și (5), art.74 alin.(2), art.138

alin.(1), art.144 lit.a) din Constituție, precum și prevederile art.13 alin.(1) lit.A.a), art.17 și art.18 din Legea nr.47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cu majoritate de voturi ,

Curtea

În numele legii

Decide:

Constată că Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.18/2003 pentru modificarea art.40 din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune este neconstituțională, întrucât ordonanța aprobată prin această lege a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art.114 alin.(1) din Constituție.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 9 iulie 2003 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Gábor Kozsokár, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Prof.univ.dr. Nicolae Popa

PRIM-MAGISTRAT-ASISTENT,

Claudia Miu

Claudia Miu